

Hoop en vertrouwen

De kinderheilige is al in Nederland aangekomen, per vliegtuig nog wel en niemand die er over viel. Hoe hij toch weer op een boot naar de wal kwam, is mij ontgaan. Even niet opgelet.

We wisten zeker dat St Nicolaas zou komen. Even zeker zijn we van de komst van het Kerstkind met Kerstmis en dat we dat gaan vieren. We mogen de kinderen niet teleur stellen. En het Kerstfeest staat model voor onze geluksbeleving. Dat kunnen we niet missen. De blijde gezichten van kinderen bij de cadeautjes en de kaarslichtjes zorgen minstens voor een glimlach.

Natuurlijk moeten we toegeven dat het 'gedoe' om deze feesten heen de nodige stress op kan leveren waar mensen dagen lang mentaal van moeten uitrusten. We begrijpen dan ook dat sommigen om allerlei redenen kiezen voor 'vluchten' in welke vorm dan ook. Maar de hoop en het vertrouwen van kinderen blijven gelukkig onaangetast.

Dit jaar zijn er veel grote zorgen En er zullen met kerst beslist veel mensen moeten improviseren. Niet de coronamaatregelen maar de economische beperkingen gooien roet in het eten, dat toch al minder smaakt vanwege alle milieu-impact. Moeten we de asperges uit Peru of de avocado's uit Israel nog wel laten invliegen ook al kunnen we ze nog betalen? Of: Waar halen we ons geluk dan vandaan?

Ik denk dat er toch alle reden is om Sinterklaas en Kerstmis te vieren. Waarschijnlijk wel met andere accenten dan afgelopen jaren.

Onze gemeenschappelijke verantwoordelijkheid en het metterdaad doen van de dingen die we wel kunnen doen zullen denk ik meer nadruk krijgen. Vele mensen zijn er nu van afhankelijk. En als we even nadenken weten we dat we allemaal afhankelijk zijn van ieders goede bedoelingen en inspanningen inclusief die van onszelf.

Na Sinterklaas komt Kerstmis dat is ook zeker en samen kunnen we er een feest van maken.

Tenminste als de boodschap van het kerstkind niet bedolven wordt onder alle andere boodschappen die op ons afkomen.

Het besef dat wij mensen elkaar nodig hebben is er wel denk ik. Maar vooral het besef dat wij er ook voor de ander kunnen zijn, herstelt het (zelf)vertrouwen dat menigeen dreigt kwijt te raken in deze onzekere en paniekerige tijd.

Al denkend en schrijvend aan een stukje als dit vraag ik me soms af: waarom doe ik dit?

Ik vermoed dat veel mensen bewust of onbewust met soortgelijke vragen bezig zijn en net als ik zoeken naar antwoorden. Het is mijn overtuiging dat we die moeten delen. Want zo houden we elkaar gaande, houden we elkaars hoop levend en zijn we minder eenzaam.

De boodschap van het Kerstkind:

Hoop en vertrouwen

En dat is niet kinderlijk of naïef maar de weg van het geluk.

JvdB

